

SIN NOT WITH YOUR TONGUE
உன் நாவினால் பாவம் செய்யாதே

“என் நாவினால் பாவம் செய்யாதபடிக்கு நான் என் வழிகளைக் காத்து, துன்மார்க்கன் எனக்கு முன்பாக இருக்குமட்டும் என் வாயைக் கடிவாளத்தால் அடக்கி வைப்பேன்.” சங்கீதம் 39:1

நமது பொதுவான எண்ணங்கள், நமது பொதுவான உரையாடல் மற்றும் பேச்சைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. ஆகையால் தனது இருதயத்தை சரியானபடி கட்டுப்படுத்தக்கூடியவர்கள் தனது வார்த்தையை அடக்கி ஆள்வார்கள். நமது வழிகள் கர்த்தருக்கு பிரியமாயிருந்தால், நமது வழிகள் நீதியின் வழிகளாயிருந்தால், இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும். அது கேட்கிறவர்களுக்கு லாபம் அடையும்படி இருக்கும். வழிகள் சரியாக இருந்தால் பேச்சும் சரியாக இருக்கும். பொதுவாக ஜனங்கள் தங்கள் மேல் பிரியமாயிருந்து, தங்களைக் குறித்து கசப்பாகவோ அல்லது அன்பில்லாமலோ எதையும் பேசுவதைத் தவிர்ப்பார்கள். ஆனால் அயலானை வெறுப்பவன் அவர்களைக் குறித்து வெறுப்பாகவோ அல்லது கசப்பாகவோ மிகவும் சுலபமாக கூறுவார்கள்.

நாவானது மிகவும் பயனுள்ள அங்கங்களில் ஒன்றாக இருந்தாலும் அதற்கு ஒரு கடிவாளத்தை, ஒரு கட்டுப்பாட்டை, ஒரு கட்டுப்படுத்தும் சக்தியை வைப்பது அவசியம். நாவினால் நமது தேவனை கண்படுத்தலாம் அல்லது நாம் அவரை துதிக்கலாம். நீதிமானோடு நாம் இருப்பதைக் காட்டிலும் துன்மார்க்கனோடு இருக்கும் போது நாம் இன்னும் காவலோடு இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் துன்மார்க்கனின் எண்ணங்களும் போக்குகளும் தீமையை நோக்கியே இருக்கும். பொல்லாதவர்களோடோ அல்லது அவர்களது பிரசன்னத்தில் இருக்கும் போது நாம் இழிவுப்படுத்தும் செல்வாக்கோடு இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் அனுதாப மனப்பான்மை அவர்களது நாவுக்கு கடிவாளம் போடுவதில் சிரமங்களை காண்கிறார்கள். ஆனால் நல்ல காரியங்களைக்கூட துன்மார்க்கனிடம் பேசுவதற்கு கடிவாளம் போடுவதற்கு நல்லது. ஆனால் நீதிமான்களிடம் நாம் தாராளமாக பேசலாம். கர்த்தர் போதிக்கிறதாவது: “உங்கள் முத்துக்களை பன்றிகள் முன் போடாதேயுங்கள்; ... திரும்பிக் கொண்டு உங்களைப் பீறிப்போடும்.” (மத்தேயு 7:6)

உலகப்பிரகாரமாக தீயவர்கள் என்று சொல்லப்படக் கூடியவர்களைத் தவிர வேத வாக்கியங்களின்படி துன்மார்க்கர் என்று அழைக்கப்படக்கூடிய இன்னொரு வகுப்பார் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தேவனைப் பற்றிய அறிவு இருந்தும், அவருக்கு எதிரான நிலையை எடுப்பவர்கள். யூதாஸ் இந்த வகுப்புக்குரியவனாக இருந்தான். ஆகையால் நம்மைச் சுற்றி எதிரிடையான மனோபாவம் உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியில் பங்குள்ளவர்களாயிருந்து, தங்களது முதுகை “வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறவருக்கு” காட்டுகிறவர்களைக் காட்டிலும் குற்றம் கண்டுபிடிக்கிறவர்கள் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் துன்மார்க்கனாய் இருந்து குற்றங்காணும் மனோபாவத்தில் இருப்பார்கள். நாம் எவ்வளவு தான் ஜாக்கிரதையாக இருந்தாலும், அவர்கள் நம்முடைய வார்த்தைகளை திரித்து கூறி நாம் சொல்லாததை சொன்னதாக கூறுவார்கள்.

வேத வாக்கியங்களின் எச்சரிக்கை நாவிற்கு எதிராக மாத்திரம் இல்லாமல், நமது நாவுகளை பயன்படுத்தி மற்றவர்களுக்கு எதிராக நமது சக்தியை அப்பியாசப்படுத்துவதையும் எச்சரிக்கிறது. அனுபவமுள்ள எவரும், நாவானது நன்மைக்கோ அல்லது தீமைக்கோ சார்த்தின் வேறு எந்த உறுப்பைக் காட்டிலும் ஆற்றல் வாய்ந்தது என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள்.

கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கிடையே நாவானது அநேகநதரம் தீமைக்குரிய சக்தியாக இருக்கிறது

குதிரையின் வாயிலுள்ள கடிவாளம் குதிரையின் பலத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது போல, ஒரு சிறிய சக்கானானது ஒரு கப்பலின் திசையை மாற்றும். அது போல நாக்கு, பேனா, அதன் பிரதிநிதிகள் நன்மைக்கோ அல்லது தீமைக்கோ அநேக எண்ணிக்கையிலான ஜனங்களை கவரும். நாவானது எவ்வளவு முக்கியத்தும் வாய்ந்தது பாருங்கள்! அதை நாம் நன்மைக்கு பதிலாக தீமைக்கு எவ்வளவு அதிகமாக பயன்படுத்துகிறோம். நீதியையும் சமாதானத்தையும் உற்பத்தி செய்பவைகளை விதைக்கிறதற்கு பதிலாக அதிருப்தியையும் முரண்பாட்டையும் விதைக்கிறோம்! இது உலக ஜனங்களிடையே விசேஷமாக உண்மையாக இருந்தாலும், தேவனுடைய ஜனங்களிடையேயும் உண்மையாக இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தான் ஒரு போதகர் என்பதை நினைவிற்கொண்டு, சத்தியம், நீதி மற்றும் சமாதானத்தை நாம் முன்னேற்றுகிறோம் அல்லது தடை பண்ணுகிறோம் என்பதை உணர வேண்டும்.

கொடுமான இந்த உலகத்தில் நாவானது ஒரு “நெருப்பாக” இருக்கிறது. அது விழுந்து போன ஆசை மற்றும் விருப்பங்கள் அனைத்தையும் தூண்டிவிட்டு, முழு சார்த்தையும் தீட்டுப்படுத்துகிற கோபம், பொறாமை, பகைகள், சண்டைகளை எரிக்க முடிவிராததற்கு காரணமாகிறது. நாவை, இரண்டாம் மரணமாகிய கெஹன்னாவிற்கு உருவகமாக ஒப்பிட்டு அப்போஸ்தலர் கூறுவதில் ஆச்சரியமில்லை. அது அதை பயன்படுத்துகிறவர்களை மாத்திரமல்ல மற்றவர்களுடைய எரிக்க வல்லது.

அபூரண ஜீவிகள் வார்த்தையிலும் கிரியைகளிலும் எப்பொழுதுமே பூரணராக இருக்கமாட்டார்கள். நாம் எவ்வளவு முயன்றாலும் சில சமயங்களில் வார்த்தையிலும் செயல்களிலும் நாம் தவறிவிடுகிறோம். நமது வார்த்தைகளிலும் நமது செயல்களிலும் பூரணமாயிருப்பதற்கு எச்சரிக்கை மற்றும் உண்மையான முயற்சியுடன் நாட வேண்டும். எனினும் ஒவ்வொரு வீணான வார்த்தைக்கும் நியாயந்தீர்ப்பு நாளில் நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும்.

தன்மும் நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும்

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனின் கடமையாகிய, நமது கடமைகளை அனுதினமும் சோதிக்கும் போது, நமது வார்த்தைகள் கர்த்தருக்கு அவமதிப்புடையதாக இருப்பதாக கண்டால், “ஒருவன் பாவஞ்செய்வானால் நீதிபராயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்து நமக்காக பரிந்து பேசுகிறவராயிருக்கிறார்.” (யோவான் 2:1) என்பதை நாம் நினைவு கூரவேண்டும். நமது பரிகாரியின் நாமத்தில் கிருபாசனத்தை நாம் நாட வேண்டும். நமது பரம பிதாவானவரிடம் நமது தவறை உணர்ந்ததை விளக்க வேண்டும். நமது பரிசுத்த நடக்கையிலும் உரையாடலிலும் தேவனுடைய நாமத்தை மகிமைப்படுத்துவதில் தோல்வியடைந்ததற்காக நமது ஆழ்ந்த வருத்தத்தை தெரிவித்து தண்டிக்காதபடி பாவத்தை மன்னிக்கும்படி கிறிஸ்து மூலம் கேட்க வேண்டும். தாழ்மையாக அவரது விலையேறப்பெற்ற இரத்தமே அனைத்து நம்பிக்கை மற்றும் எதிர்பார்ப்பாக இருக்கிறது என்பதை அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

இப்படியாக நமது ஒவ்வொரு தேவையற்ற வார்த்தைக்கும் நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும். மன்னிப்புக்கான வார்த்தைகள் விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தின் துணையோடு கேட்கப்பட்டு வேண்டும். அப்பொழுது நாம் விடுவிக்கப்படுவோம். இல்லையென்றால் கர்த்தருக்கு அவமதிப்பை உண்டு பண்ணும் தேவையற்ற வார்த்தைகள் நமக்கு எதிராக நின்று கண்டனம் செய்யும். நாம் அனைத்து விளைவுகளையும் அனுபவிக்க வேண்டும். முதல் விளைவு சுய தீங்கு. ஒவ்வொரு தீய சிந்தனை அல்லது வார்த்தையும் குணலட்சணத்தை கடினப்படுத்தி அநீதியை நோக்கி அதிகமாக சாயப்பண்ணும். இரண்டாவது விளைவு மற்றவர்களுக்கு ஒரு தவறான முன்மாதிரியை ஏற்படுத்துகிறோம். அவர்களிடத்தில் தீமையை தூண்டி விடுகிறோம். “மெதுவான

பிரதியுத்தரம் உக்கிரத்தை மாற்றும்; கடுஞ்சொற்களோ கோபத்தை எழுப்பும்.” (நீதிமொழிகள் 15:1) இப்படியாக அநீதியான அல்லது அன்பற்ற வார்த்தைகள் நம்மைச் சுற்றிலும் சிரமங்களை தூண்டிவிடும். அது நீதியை பழிவாங்கும் ஏஜெண்டாக ஆகும். அது நமக்கு சுய கட்டுப்பாட்டையும் மற்றவர்களின் உணர்வுகள் மற்றும் கருத்துக்களை கவனிக்கும் பாடத்தையும் போதிக்கும்.

சோதனைகள் வருவதற்கு பெரும்பாலும் கர்த்தர் (அல்லது சாத்தான்) குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறார். இவைகளெல்லாம் நமது தவறுகளினிமித்தம் வருகிற இயற்கையான பலன்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் தாங்களே என்பதை அறியாமல், சோதனையை அற்புதமாய் தங்களிடமிருந்து விலக்கும்படி வீணாய் ஜெபிக்கிறார்கள். தீவிரமான சுய ஒழுக்கம் மற்றும் வசனத்திற்கு கீழ்ப்படிதல் மூலம் இவைகளை அவர்களே தவிர்க்கலாம். “நம்மை நாமே நிதானித்து (திருத்திக் கொண்டால்) அறிந்தால் நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படோம். நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படும் போது உலகத்தோடே ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படாதபடிக்கு கர்த்தராலே (நமது தவறுகளின் மூலம் நமக்கு கொடுக்கப்படுகிற அனுபவங்களினால்) சிட்சிக்கப்படுகிறோம்.” (1கொரிந்தியர் 11:31,32)

தங்களைக் காட்டிலும் மற்றவர்களை குறை கூறுவதே விழுந்துபோன சுபாவத்தின் மனோபாவம்

கஷ்டங்கள், தேவன் அல்லது சாத்தானால் ஏற்படுத்தப் படவில்லை. (“அவனவன் தன்தன் சுய இச்சையினாலே இழுக்கப்பட்டு, சிக்குண்டு, சோதிக்கப்படுகிறான்”) நம்முடைய பொறுமையின்மையும் அஜாக்கிரதையான வார்த்தை அல்லது செயல் மற்றவர்களின் தவறுகளினால் தான் என்று நினைப்பதும், யாரையாவது குற்றம் சொல்வதும் இயற்கையான சுபாவம் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். “ஒவ்வொருவரும் என்னைப் போல் சரியான மற்றும் பெருந்தன்மையான சுபாவம் உடையவர்களாக இருந்தால், நமது குடும்பம் அல்லது சபை கூடுகை அல்லது சமூகம் பூமியிலே ஒரு மெய்யான சொர்க்கமாக இருக்கும்” என்ற எண்ணத்தில் எவ்வளவு பேர் தங்களை வஞ்சித்து உற்சாகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள்! பிரியமானவர்களே, நம்மை நாமே சோதித்துப் பார்ப்போமாக; சுய புகழ்ச்சி மற்றும் சுய திருப்தி இல்லாமல் மிகவும் தாழ்மையாக இருப்போமாக. அதை நாம் இருதயத்தில் கொண்டு வந்தால், அதை நீக்காவிடில், நாம் கண்டனத்துக்குள் வருவோம்.

“உங்களை சிநேகிக்கிறவர்களையே நீங்கள் சிநேகித்தால், உங்களுக்கு பலன் என்ன? பாவிக்கும் தங்களை சிநேகிக்கிறவர்களை சிநேகிக்கிறார்களே. உங்களுக்கு நன்மை செய்கிறவர்களுக்கே நீங்கள் நன்மை செய்தால், உங்களுக்கு பலன் என்ன? பாவிக்கும் அப்படி செய்கிறார்களே.” (லூக்கா 6:32,33) “நாம் அநியாயமாய் பாடுபட்டு உபத்திரவங்களை பொறுமையாக சகித்தால்,” அந்த உபத்திரவம் தேவனுக்கு பிரியமான சுகந்த வாசனையான பலியாக இருக்கும். “நீங்கள் குற்றம் செய்து அடிக்கப்படும் போது பொறுமையோடே சகித்தால், அதினாலே என்ன கீர்த்தியுண்டு? நீங்கள் நன்மை செய்து பாடுபடும் போது, பொறுமையோடே சகித்தால் அதுவே தேவனுக்கு பிரீதியாக இருக்கும். இதற்காக நீங்கள் அழைக்கப்பட்டு இருக்கிறீர்கள்.” (1பேதுரு 2:19-21) பிரியமானவர்களே, நமது பாடுகள் நீதியினிமித்தம் மாத்திரமே இருக்கும்படி நாம் பார்த்துக்கொள்ளுவோமாக. நமது பிறப்பினாலேயோ, நாம் வளர்ப்பினாலோ ஈடுபட்ட குற்றங்களுக்கான துன்பங்களுக்காக தேவனையோ, பிறனையோ நாம் குற்றப்படுத்தாதிருப்போமாக.

நாம் இப்போது தேவனுடைய நீதிமன்றத்திற்கு முன்னால் நிற்கிறோம் என்கிற உண்மையின் கருத்தில் நாம் உண்மையான தேவனுடைய ஜனங்களாக இருந்தால் “நாம் எப்படிப்பட்ட பரிசுத்த நடக்கையும் தேவ பக்தியும் உள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும்” (2பேதுரு 3:1) என்பதை உணர நாம் அதிகமதிக்காமல் முயற்சி செய்ய வேண்டும். தேவ பக்தி, தீங்கு விளைவிக்கும் வீண்பேச்சையும் பரிசுத்தமற்ற நடக்கையும் நேர்மையற்ற அல்லது கலகமூட்டும் வார்த்தைகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளாது. நாம் அனுதினமும் தேவனிடத்தில் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும் என்பதையும் வருத்தப்பட்டிராத வீண் வார்த்தைகள் நம் கணக்கில் இராதபடி உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் நினைவில் வைப்போமாக. அதனிமித்தம் மன்னிக்கப்படாதவைகள் நமக்கு எதிராக நிற்காதபடி பார்த்துக்கொள்ளுவோமாக. “நீங்கள் கிறிஸ்துவினின் சவிசேஷத்திற்கு பாத்திரமாக மாத்திரம் நடந்து கொள்ளுங்கள்.”

பரிசுத்த சீந்தைகள் பரிசுத்தமான வார்த்தைகளைக் கொடுக்கும்

“உண்மையுள்ளவைகளெவகளோ, ஒழுக்கமுள்ளவைகளெவகளோ, நீதியுள்ளவைகளெவகளோ, கற்புள்ளவைகளெவகளோ, அன்புள்ளவைகளெவகளோ, நற்கீர்த்தியுள்ளவைகளெவகளோ, புண்ணியம் எதுவோ, புகழ் எதுவோ அவைகளையே சிந்தித்துக் கொண்டிருங்கள்.” (பிலிப்பியர் 1:27;4:8) இப்படியாக இருதயத்தின் பொக்கிஷத்திலிருந்து நாம் சத்திய வார்த்தைகளை நிதானமாக பேசுவோம். நமது விழுந்துபோன சுபாவத்தின் போக்குகளைத் தாழ்த்தி, தெய்வீக மற்றும் பரிசுத்தமான நடக்கையின் மூலம் தேவனை மகிமைப்படுத்துவோம். “புறஜாதிகள் உங்களை அக்கிரமக்காரரென்று விரோதமாய் பேசும் விஷயத்தில், அவர்கள் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு அவற்றினிமித்தம் சந்திப்பின் நாளிலே தேவனை மகிமைப்படுத்தும்படி நீங்கள் அவர்களுக்குள்ளே நல் நடக்கையுள்ளவர்களாய் நடந்து கொள்ளுங்கள்.” (1பேதுரு 2:12)

நாம் அனுதினமும் தேவனிடம் நமது கணக்குகளை ஒப்புவித்து, வரக்கூடிய ஒவ்வொரு நாளிலும் ஜெயங்கொள்ளும் வல்லமைக்காக அவரது கிருபையை நாடினால், நியாயந்தீர்ப்பில் நாம் விடுவிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவினின் மூலம் தேவனுக்கு முன்பாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களாக, அவரது பரிசுத்த ஆவியின் சாட்சியத்தை நமது ஆவியுடன் பெற்று, நாம் அவருக்கு பிரியமானவர்களாகவும் ஏற்புடையவர்களாகவும் இருப்போம். ஆகையால் பிரியமான சகோதரர்களே, “நம் நாவினால் பாவம் செய்யாதபடிக்கு நமது வழிகளை காத்துக்கொள்ளுவோமாக.” (சாங்கீதம் 39:1) நாவைக் காட்டிலும் சக்தியுள்ளது, செல்வாக்குள்ளது எதுவும் கிடையாது. ஒரு நல்ல வார்த்தை, ஒரு நல்ல எண்ணத்தின் செல்வாக்கு உலகளாவியதாக ஆகும். தீய வார்த்தை அதன் செல்வாக்கு உலகத்தின் முடிவு வரை பரவும்.